

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionaliste

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». —Dante.

Los «Jochs Florals»

à Sant Martí del Canigó

Aquesta simpàtica festa dels «Jochs Florals» que tania de celebrar-se pel Maig, à Barcelona, y que se suspengué per causes que ja saben los nostres llegidors, ha tingut lloch ara, ab molta solemnitat, al antiquíssim y enrunat cenobi—casal dels primers Comtes, qui escomensaren la reconquesta de la nostra antiga Nació—de Sant Martí del Canigó, que s' escua à l' altra vessant del Pirineu català, à la Catalunya francesa.

Bona pensada, como hi ha mon, ha tingut lo Consistori d' aquella gaya y patriòtica festa, basa del nostre renaixement nacional. De tot cor la redacció de LA VEU DE TORTOSA s' hi adhereix y ensemps lo felicita per aytal acert.

A bon segur qu' aquesta festa será un llas de germanor que lligará cada dia més entranyablement los catalans de França y à Espanya, pera consolidar les comunes aspiracions de reivindicació.

Som germans, fills d' un mateixa llengua, tenim una historia comuna y una tradició propia à tots, y no nos podém de cap manera separar. Esdevé alló del aforisme escolastich: *quod Deus coniunxit, homo non separet*; lo que Deu ha junyit, lo que la naturalesa ha creat, los homes no ho desfán.

Per aixó, si es cert que la maledstruga sort un jorn va separarnos, formant part de dos Estats, tambe ho es qu' encara dins del nostre cor guardém la mateixa fesonomia y 'ls mateixos sentiments que 'ns llegaren nostres abanspassats, y que al despertar-se altra vegada en los

nostres cors, esmortuits fins ara per un ambient corsecador, als himnes de la Poesia, de las tres cordes sagrades *Patria, Fides, Amor*, reviarfá 'l nostre esperit al recort de nostres anyorades tradicions.

Los «Jochs Florals» d'enguany, celebrats, com hem dit, al monastir de Sant Martí, ab la coincidencia de la restauració que d' aquest emprén coratjós lo bisb Carsalade, será una fita inesborrable, d' ahont, vulgui Deu arrenqui la resurrecció d' aquell poble germá nostre, del Rosselló, com en altre temps, de la restauració del monastir de Ripoll, bressol de la nostra independencia, ne surtí lo renaixement del esperit catalanesch, que tants esplets de vida está donant avuy dia en tots los ordres de la societat catalana, y que 's la única esperansa de veritable regeneració.

Bé, molt bé, al meritíssim Bisbe de Perpinyá, qui es l' ánima d' aquesta tan cristiana com patriòtica obra de restauració; y bé, molt, perque s' ha desvetllat tant pera que la festa dels «Jochs Florals», la qual ha tingut l' alta honra de presidir, resultés brillantíssima y de profit al amor patri dels seus feligresos.

Y ara que 'n prengui nota de tot aixó lo govern d' Espanya; que miri si les vexacions condeixen á cap fi práctic, ja que 'ls «Jochs Florals» s' han celebrat à la Catalunya que perteneix al Estat francés ab lo major ordre y pau; y á la que perteneix al Estat espanyol, tots saben que per desgracia no pogueren celebrarshi, degut à n' aquelles inoportunes impossicions d' última hora que 'n llurdia ja comdempnaren, les varies regions, d' Espanya que com nosaltres, aspiren á la reivindicació de son passat pera millor assolir

la prosperitat y l' avens dins del Estat espanyol.

Tortosa Noviembre 1902.

Curiositats

¡QUIN ELET!

Eusaquí una exclamació que va continuament de boca en boca, aplicantse com volguent designar vivesa ó espavilament à n' aquells á que 's fa relació. A voltes també 's diu: ¡Quin eleta!

Si mirém la etimología d' aquesta paraula, trobem que vé à significar lo mateix qu' acabém de dir, donchs *elet* vol dir *electe* ó *elegit*, y com qu' abans, quan el poble era 'l qui elegia sos representants sens intervenirhi politiqueries y egoismes personals com avuy, ho sabia fer bé y ab seny, d' aqui es que sempre feya caurer la elecció en los homes mes aptes y doctes pera desempenyar lo càrrech á qu' eren cridats; per aixó, donchs, perque eran lo bó y millor del comú dels electors ha quedat avuy dia encara aquesta frase: ¡quin elet! com volguent designar un home llest y que sab ahont té la má dreta.

Estudiem, donchs, lo dels nostres passats, y prenemne exemple pera posarho com ells à la práctica; que 'ls nostres *elets* sian veraders representants dels interesos del poble.

J. Jordá

Tortosa, Noviembre de 1902.

Los Jochs Florals de Barcelona à Sant Martí del Canigó

Per fi s' ha celebrat la festa dels Jochs Florals d' enguany, suspesa à Barcelona, à Sant Martí del Canigó, en aquelles torres germanes y tant

admirablement cantades per l' immortal Verdaguer.

Infinat de catalans d' ensá y d' enllá del Pirineu acudiren à presenciar l' encoratjadora festa de les lletres, de la llengua patria, quina 's celebrá dimars d' aquesta setmana, ab una animació extraordinaria, haventhi concorregut també bastants francesos que simpatizan ab la causa de Catalunya.

Les tres naus de l' Iglesia estaben plenes, acoblantse los concurrents en torn del pilans que restan dels que sustentaren un jorn les voltes, avuy casi del tot enderrocades.

També se reuniren concurrents als costats de la que fou tomba monumental del comte fundador del santuari, y en l' espay curiosos y entusiastes.

Oberta la sessió per la presidencia usá de la paraula Monseny Carsalada Bisbe de Perpinyá. Parla en català ab accent clar, y denotant en sa expressió l' emoció profunda que l' embargaba en aquells moments solemnes.

Ab llenguatge fácil y elocuent, també en català, presentá al poble congregat en lo Santuari al Consistori dels Jochs Florals.

Sa paraula fou expresiva, y son accent persuasiu.

Parlant de Catalunya y los catalans semblava l' apóstol d' una idea redemptosa anunciant lo pervindre á les multituts, lo profeta dels temps millors predicant la bona nova; anunciant als pobles que 'ls catalans de Rosselló y del Conflent y de Catalunya, s' anavan á reunir altra volta en aquell punt, y per la celebració dels Jochs Florals, ab llasos nous de garlandas de flors teixides per l' amor, la patria y la fé.

En nom del Consistori dels Jochs Florals saludá ab respecte al bisbe de Perpinyá, monsenyor Carsalade, lo president de l' Unió Catalanista Don Joseph M. Roca.

Li agrahí l' invitació que havia dirigit als catalans de l' altra vessant del Pirineu pera que assistissin á la festa de consagració d' obra tan bella com lo comensament de la reconstrucció del monastir de Sant Martí; quals runes guardan, quiscuna de ses pedres, un recort de les edats passades; de les gestes y grandeses d' altre temps d' esplendor y gloria per nostra aymada Catalunya, d' aquelles centurries, en que desde dalt de «Maladeta» s' ovira al Nort y al Mitdia,

forta y unida, la mateixa patria catalana.

Donà també les gràcies a monseyor Carselade per haver hostatjat generosament en sa diòcesis a la institució dels Jochs Florals, permetentli saturarse dels perfums de las farigoles y 'ls romanins del Canigó; de la montanya que cantà tan admirablement lo gran Verdaguer y donant ocasió ab son concurs desinteressat a que 's pogués celebrar la festa anyal que no fou possible portar a cap a Barcelona en son temps degut.

En nom del poble català saludà als rossellonesos com a germans estimats y se 'n despedí ab carinyosa afectuositat.

Lo senyor Roca feu present que l'acte que s'anava a celebrar era exactament lo mateix que devia haverse efectuat a Barcelona l'15 de Maig passat, per lo qual no devian estranyar los anacronismes en que 's pogués incorre al presindir de successos passats després de dita fetxa.

Lo president del Consistori dels Jochs Florals en Francesch Matheu, llegí lo notable discurs, que publicuem en altre lloch.

Després de la lectura lo secretari del jurat calificador de les composicions presentades enguany al certamen, en Victor Brossa y Sangerman, llegí sa memoria reglamentaria.

Dedicà un recort a les lletres catalanes de les quines se declarà admirador y continuà fent en ella brillant elogi dels següents catalans il·lustres morts durant l'anyada: Pere Company, Joseph Lluís Pellicer; Joseph Serra y Campdelacreu, Joan Mafé y Flaquer, Francesch Masferrer y Arquimbau, Francesch Maspons y Labrós, Estanislau Vayreda, Pau Sans y Guitart, Dr Ramón Riu y Cabana, Francesch Rodó y Sala, Joseph Mercader y Martí y Ramón Arabia y Solana, dedicant especial atenció a en Justí Pepatz, entusiasmada català de Fransa, quin nom feu esclatar en aplaudiments als que hi concorrian, traductor de l'«Atlántida», del «Canigó», del «Somni de Sant Joan» y del «Jesús infant» del immortal Mossèn Cinto Verdaguer; y fent una breu y sentida necrologia dels eminents patriotes lo doctor en Bartomeu Romeu y en Francisco Pi y Margall.

Llegí després lo veredicta donat pel jurat en l'examen de les 190 composicions presentades.

Recordà en brillants paragrafs, saturats d'entusiasme y sentiment, que vint y cinch anys avans, en semblant festa lo genial poeta, lo cantor del «Canigó», l'eminent Mossèn Jascinto Verdaguer, obtingué son primer llorer literari ab lo magistral poema «L'Atlántida»: creació que havia de donar a son autor jorns perdurables de gloria universal.

Anunciat als concurrents que havia obtingut la Flor Natural la composició *Creixensa* (Impressió de Barcelona), se procedí a obrir lo plech que contenia lo nom del autor de dita poesia. Resultà ser lo ja conegut autor balear, en Miquel Costa y Llobera. No trovantse present lo poeta llorejat, en mossèn Costa y Llobera, en

sa representació fou elegida reina de la festa la distinguida senyora barcelonina Maria de la Concepció Picó de Puntí, filla del notabilíssim escriptor y mestre en Gay Saber en Ramón Picó y Campamar.

Ocupà l'loch que li corresponia y li fou entregada la flor natural.

Lo senyor Picó y Campamar llegí la poesia premiada, qu' es un valent cant dedicat a enaltir a Barcelona y a la patria catalana, haventse escollat ab verdadera fruició per l'Auditori, tingué ocasió de recordar en aquelles montanyes a la gran ciutat de Catalunya, quines vies, monuments y importancia passen pel devant com cèlica visió.

Una explosió d'entusiasme coronà la lectura de l'hermosa poesia guanyadora de la Flor Natural.

Guanyà l'primer accésit una *Egloga Lema, Liet*. Descobert lo plec que contenia lo nom del autor, resultà ser aquest lo jove poeta en Joseph Carner y Puigoriol.

Lo segon accésit, resultà adjudicat per lo jurat a la composició *La font del Monjo*.

Resultà guanyadora del premi ordinari de l'*Englantina*, lo poema *La deixa del geni greg*, d'en Miquel Costa y Llobera:

La composició premiada *La deïxa del geni grech*, fou llegida per en Ramón Picó y Campamar.

Per haver obtingut lo numero de premis ordinari que marcan los Estatuts dels Jochs Florals, fou proclamat mestre en Gay Saber, l'eminent poeta mallorquí mossèn Miquel Costa y Llobera.

La proclamació del nou Mestre, fou saludada per la concurrència ab una salva de aplausos.

Fou premiada ab un primer accésit la poesia *L'agulla blava*. Resultà ser son autor en Joseph Carner y Puigoriol.

La llengua trossejada s'anomena un romans simbòlich que obtingué lo segon accésit resultantne autor en Frederich Rabola.

Lo premi ordinari de la fé, ó sia la viola d'or y argent, no s'adjudicà per haver fallat lo Consistori que cap de les composicions que hi optaren n'era mereixedora.

Mes no entengué lo jurat que no hi haguessin entre les presentades, poesies de merit rellevant y digne de distinció especialíssima y aixís adjudicà un primer premi al treball *Retorn*. Bonich quadret escrit ab gran correcció y notable per son enlayrat esperit religiós. Fou proclamat son autor, lo jove poeta en Joseph Carner y Puigoriol.

Lo segon accésit s'adjudicà a la poesia: *Tres floretes franciscanes*. L'autor d'aquesta composició es en Francesch Ubach y Vinyeta.

Lo premi extraordinari ofert per lo Consistori dels Jochs Florals y consistents en una copa artistica, lo guanyà la composició *Jacobé*, quin autor, resultà ser en Joaquín Ruyra y Oms.

Lo premi del Bisbe de Vich fou adjudicat per lo Jurat a la traducció del himne litúrgich *Ave Maria Stella*. L'

autor de la composició premiada resultà ser en Joséph Sala y Bofill.

Lo premi del Ajuntament de Tarragona fou adjudicat a la composició *La Rosius*, quin autor es n' Antoni Bori y Fontestà.

Lo premi del Ajuntament de Sarrià lo guanyà la poesia premiada *Al cim de la montanya* y, descobert lo nom de son autor, fou proclamat com a tal n' Antoni Bori y Fontestà.

Lo premi de «Joventut» se concedí a la composició en prosa *De la vida original* d'en Ciaudi Planas y Font; que, com la majoria dels premiats, no 's trobava present al acte.

Lo Consistori dels Jochs Florals, tenint en compte l' merit escepcional de les composicions rebudes, acordà crear un premi extraordinari y concedir-lo al bonich treball *Parellas*. Son autor resultà ésser en Joseph Carner.

Obtingué l' accésit d'aquest premi l'hermós cant *De la terra*, del quin n' es autor n' Antoni Bori y Fontestà.

A continuació l' mantenedor en Salvador Vilaregut llegí l' notable discurs de gràcies d'en Maria Vayreda, que fou unànimament celebrat.

Tan patriòtica festa acabà ab lo major entusiasme dels nombrosos concurrents, llegintse un discurs de la Reyna de la festa de lo que s'estén

agradable l'aconteiximent d'haverse pogut sustreure 'ls reunit a les persecucions y tristesses de la terra baixa pera poguer congregarse al Canigó ab objecte de celebrar tan hermosa festa.

Digué que allí dalt, fugint d'una situació desagradable, havian anat a reunir-se en Consistori mantenedors y poetes, baix la protecció de Sant Martí que 'ls hi havia donat la meytat de son mantell.

Afirmà que 'ls Jochs Florals se celebraran en anys successius en un palau, una cova ó en mitj de la mar, y sempre esta disposada, quan la cridin, a anarhi.

Fou felicitada ab entusiasme al terminar son discurs, interrompentlo ab aplaudiments en diferents passatges expressius y enérgichs.

Monsenyor Carselade rebé un entusiasta telegrama del doctor Torras y Bages, Bisbe de Vich, felicitantlo pel gran acte degut a sa iniciativa y confianthi la bandera del comte Guifre, que fou portada montanya amunt per un aplech de rossellonesos y victorejada ab entusiasme. Ha pogut, donchs, ésser aclamada nostra bandera en lo sí de l'antiga Catalunya, pero fora d'Espanya, país ahont tot se congria contra la verdadera llibertat.

Discurs del President del Consistori dels Jochs Florals En Francesch Matheu

Quan un arriba al cim d'una pujada, per reposá una estona s' detura abans de comensar la devallada.

Així jo, caminant a la ventura, al cim de la pujada de ma vida d'un instant de repós sento fretura.

Y, puig lo Consistori m' hi convida, abans de comensar ma devallada m' hi esplayaré a tot cor y sense mida.

La cadira es per mi massa enlayrada, lo lloch august, la tasca massa forta... mes ho heu volgut? tinguénhi l' assentada.

Vinch del bell cor de la centuria morta, y allá en lo clarejar de ma infantesa vegí dels Jochs Florals obrir la porta; m' he assegut a eixa llar cad' any encesa, m' he escalfat a aqueix foch, y a hores d'ara la llur vida y miracles m' es palesa.

Me sembla qu' es avuy, que sento encara l' enllubernar de la primera festa tot just eixint dels brassos de la mare: la gran Sala de Cent; a la requesta de la llengua materna s' umplenava, y un hom' alt, esblanquit, de calva testa, gran de cos y de seny, allí parlava per primer cop de patria y poesia; era En Manel Milá que sormonava.

Com Moysés, a son poble que patia d'aixut de patria, ebrí aquesta font bona quo ja no s' ha estrocat desd' aquell dia; y d'allavors ensá, sona y ressona rejoyent lo catalá llenguatge que d'aquest sitial n' ha fet sa trona.

Aquí 'ns han predicat y dat guiatge

tants de mestres y amichs qu' en la carrera de la vida portaren l' aventatge:

En Rubió, que á la gayta ferastera tragué sons catalans, y que á bon hora per la nova creuda alsá bandera;

En Balaguer, de veu llampegadora, que tant plorá l' antiga independència, que tant amenassá á la gent traydora,

En Pons; potsé 'l primer en la gaya ciencia, que cercá en la Montanya Catalana y en la Llar los tesoros de nostra herencia;

En Blanch, de fantasia subirana, lo qui escoltá la Veu de les Ruines que l' ignorancia estúpida profana;

En Briz l' indómit propulsor, en quines venes la sanch bullia y foguejava al solt recoré de fetes ponentines;

En Soler exuberant, que trasbalsava costums y historia y ab fecanda vena per les grans multituts dramatisava;

y entr' aquets y altres més de bona mena que 'l sant amor de patria confegia com anells d' acer d' una cadena,

ab l' ánima vidrant de poesia, despertant conciencies apagades. obrint als esperits la nova vía,

l' Aguiló, de paraules escalfades, l' apóstol de la llengua, ab veu ardida cridantnos al combat per tres vegades.

En sos cants, en sa prèdica seguida, hi ha 'l llevat de la nostra renaxensa, hi te la nostra patria 'l dret de vida,

Eil ha habitat aquesta terra extensa, mostrantnos que la llengua es que amollona la patria allá hont acaba ó be comensa.

En estrofes de foch ens allissona que 'l poble que recobra son lletguantge de son poder recobra la corona.

Ens avisa 'l perill del vehinatge y 'ns fa senti 'l dringar d' una cadena que 'l nostre pensament du en esclavatge.

Ab sa mirada d' àguila, serena, contra 'ls milios de rassa catalana que inconcients, al jou paran l' esquena; y s' esclama ab videncia sobre humana: —Cridémli ¡sus! á queixa rassa antiga y s' alsará altra volta sobirana.—

Qué us dire ara? qué voleu que us diga que 'l Mestre no haja dit? Encara dura, com un rastre de llum se veu amiga.

Seguímla, dochs, ab petjo ben segura. No vulguém ser com l' herba malehida que floreix y no grana. ¿Per ventura

lo que al cor y al cervell ha tret florida no pot ferho granar, mallanthi al erta, la voluntat, t' empena de la vida?

Volguémho tots y la granada es certa; ni es curta ni avinent la treballada, però per sórt la rassa ja 's desperta.

La llengua que molts creyan soterrada s' alsa vivent, mes ¡ay! encara anyora la corona real que li han llevada.

¿Y no li hem de tornar? ¡vergonya fora! posémshi tot, y la que un temps fou Reyna pe 'l nostre esforç tornarà á ser Senyora.

Per vosaltres, Prelats, la millor feyna: si 'l esperit y 'l cos suman la vida ab l' unió de la espasa y de la veyna;

l' ánima d' aquest poble y, d' ella exida, sa fé, son de natura catalana; si nostra fe no ho fos, fora mentida.

Cridéu al poble, donchs, per mont y plana, la veu de Deu portéuli dreturera fins al cor, en sa parla casulana;

recollíu en sos temples la preguera tal com raja dels llavis feligresos, sens disfressa, ni moda forastera;

retornéuli als altars que li han malmesos de sos patrons la antiga cantadissa

(Sant Galderich anyora sos pagesos;) fins lo nostre llatí á la santa missa

l' heu de torná 'ab tot l' agre de la terra, sense aqueix deix de llepissor postissa; y creixerá la fé pe 'l pla y la serra, que més floreix la branca y més s' enfila com més l' arrel en lo terror s' aferra.

Batles y regidors, los qui á la vila ó á la ciutat sou veu que la defensa, bras que l' ampara y ull que la vigila; lo primer dret del poble, per naixensa, per rahó natural, en son llenguatge, l' únich que diu tot lo que sent y pensa; vosaltres que del poble sou l' imatge, arboreúlo aques dret com una guía, defensanlo á tot temps y en tot paratge:

fèu qu' á la casa comunal hi sia de nou mestressa la nadiua parla que encara no ha perdut la senyoria; en bándols y pregons fèu rumbejarla; y altre cop com á marca possessoria cada cap de carrer te de portarla.

Aixís renusaréu la vostra historia; si nó, viuréu per simple en la tristesa dels orats que han perduda la memoria.

Poble de Catalunya, ta orfanesa de llibertat bè massa t' han presa: demunt d' aquesta terra esquarterrada hi ha quedat un lligám que ningú trenca y encara te la patria agermanada:

es la llengua, exa llengua pirinenca devallada á la plana y la marina y á la altra banda de la mar blavenca; la llengua teva, qud ab llevor llatina los segles han pasat, feta á ta inatge, sobrevivent á la payral ruina; y es més forta que tot, en lo naufragatge de la patria, es la post miraculosa que tart ó d' hora 't tornarà á la platja.

Dúla sempre eixa llengua prodigiosa, dúla sempre en tots llavis com florida de ton cor y ta pensa somniosa; per no deixarla may, en mort ni en vida, batéjat ab los sants de casa nostra que la moda estrafá ni no 'ls oblida; tal com alenta honrada en cada sostre tréula al carré, á la lluyta quotidiana, y ab ella 'l fruyt de ton treball amostra; per ensenyas y rètels tréula ufana, que 'ls menestrals y 'l mercadé 'y l' artista dongan fé de llur vida catalana; y acábala d' un cop la visió trista d' una patria vestida á l' estrangera com si patís la ley d' una conquista.

Y nosaltres, aquells qu' á la gran xera dels Jochs Florals la prensa hem escalfada, capitans ó soldats de la renglera, seguímla aquesta tasca comensada per resorna 'á la llengua abans cativa Ramasséntli sos títols á l' estiva de sos arxius hont ha jagut somorta, y á la montanya hont sempre ha sigut viva; pastém-la, foguegém-la, fémlo forta, llevémli 'ls mots que 'l primer vent s' emporta; refonguémli sa mena antiga y pura dins los gresols novells, y á la riuada de la vida trempém-la ab má segura.

Y aixís tornarà á ser lo que es estava, que ja la Poesia, la coloma de l' arca ha vist la terra deslliurada

Lo poble diu: «Qui llengua te va á Roma» y «veu del poble es veu de Deu», no s' erra; vetlémhi tots á l' arca del idioma y ab ella un jorn recobrarém la terra.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 23, S. Climent.—Dilluns 24, S. Joan de la Creu.—Dimats 25, S. Mercuri.—Dimecres 26, Los Desposoris de N.ª S.ª.—Dijous 27 Sts. Facundo y Primitiu.—Divendres 28 S. Gregori III.—Disapte S. Sadurní.

NOTICIES

Lo nostre insigne paisá y estimat amich D. Agustí Querol ha tingut l' atenció d' enviarnos una carta en la que fá constar, al ensemps que la seva gratitut á la Redacció de LA VEU DE TORTOSA, l' agrahiment que sent vers el seus compatricis per les atencions rebudes de tot lo poble durant sa darrera estada á sa ciutat nadiua.

Com á mostra de bon afecte lo senyor Querol ens fá l' oferiment de regalarnos dugas fotografies, reproducció de dos obres escultptoriques.

Agrahim moltíssim aquesta nova manifestació de carinyo y remerciém al Sr. Querol.

Las músiques de la ciutat celebraren ahir la festivitat de Santa Cecilia tocant diana pels carrers y ab un ofici solemne en la iglesia de San Blay.

Víctima d' una afecció al cor lo dijous morí á Tarragona nostre distingit amich en Joaquím Soler y Catalá Magistrat d' aquella Audiencia.

Aquest senyor era fill d' Arenys de Mar y nebot del bisbe que fou de Barcelona doctor en Jaume Catalá.

Preguém á Deu per sa ánima y acompanyém á la familia en lo sou condol. A. C. S.

Per haverse instruit sense la intervenció del Municipi, s' anulat l' expedient d' expropiació pera les obres del emplacament y avingudes del pont de ferro construít per l' Estat á nostra ciutat.

Nostre benvolgut amich lo Procurador D. Ramón Nivera ha tingut la desgracia de veurer la mort de son filllet Paquito.

Encara que 'ns fem carrech del dolor de sos pores afigits, recomaném á n' aquests la resignació cristiana que poden obtindre ab la seguretat de que tenen en lo Cel un angel que vetllará sempre per ells.

Pel Ministeri d' Instrucció pública s' ha concedit á nostre estimat amich D. Ferrán Costa y Naxarro, lo titol gratuit de Llicenciat en Farmacia, premi únich que s' ha donat á la esmentada Facultat en la Universitat de Barcelona, al que millors notes ostentés en lo seu expedient universitari.

Encara que no 'ns estranya l' adjudicació d' aquest premi, denades les dots de talent del nostre amich, de tots modos ens plau enviarli la mes coral y entussistica enhorabona

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital.

MORESO

Gran botiga de calsat
de totes classes

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada pera 'ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Librería fundada 'l sigle XVIII

Francesch Mestre

TORTOSA

PUBLICACIONES CATALANES:

Obres de Mossen Jascinto Verdaguer
» » Tomás A. Rigualt
La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
» » » » » rústica o'50 peseta
Doctrina cristiana—cartonet—o'50 peseta

[DEPOSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES

TINCREDIBLE VERITA

Unica y veritable ocasió para gastar los quartos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al eeu cos. Objectes d' or de lley garantizat (18 quilats) y enlluernadors brillants, químicament perfectes, de més válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que 'ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

á qui distingueixi aquestos brillants Alaska dels llegitims. Gran Premi en la Exposició de París

Anell pera home, or brillant 50 ptas.
» » » brillant molt gros 100 »
Agulla pera home. 25 »
» » » » » 50 »

Anell pera senyora ó senyora.

Arracades (parell) pera senyora.

Arracades (parell) pera senyora.

Arracades (parell) pera senyora brillant molt gros 100 »

Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo). 25 »

Medallas oro de ley, en la efigie de la Purísima, esmalte de Florencia, y brillant Am:

Alaska 100 »

S' envían per correu franch de tot gas-to, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, pera tota Espanya é Illas.

No se servirá cap pedido que no siga antes convengut el pago.

Pera la mida de les anells basta pendrer en un fil la grosaria del dit.

No 's fan desquentos; no 's donen representacions ni s' envien mostrars, Gratis y Franch el Catálogo Ilustrat.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornarán los quartos totseguit.

Dirigirse al representant general y únich de la Societat d' Or y Brillants.

Am: Alaska, G. A Buyas, Corso Romano 104 y 105, Milán.

(Italia)

Academia de Francés

Al carré Mayjò de Santiago, 8, (Remolins) hi ha obert desde 'l primé del actual un colégi de Francés pera señoretas dirigit per la ilustrada Profesora Mll. Caroline Ciel, Ex alumna de un dels principals centros de ensenyanza de París.

A neste Colégi trobarán les alumnes una ensenyanza sólida de francés, tan teórica com en la práctica.

Dita profesora á petició de les families que ho desitjen se traslladará á domicili.

Pera mes informes dirijirse á dit Colégi, carré de Santiago, 8 (Remolins); desde les nou del matí, hasta les set de la tarde.

COMADRONA

S' ha traslladat al carré de S. Antoni 1 y Vall 2, la intel·ligent madrina, donya Maria Adela Vidal, la que té l'honor de participarho á sa clientela y al publich en general.

S. Antoni 1 y Vall 2—Tortosa.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasol, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESSES EN CARTO DE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASSES, CÓRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.
Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.
TORTOSA.

A. OLIVERES

METJE

Ex-alumne del Hospital de París.

Ex-ajudan de la Clínica de malalties dels ulls del Dr. Galezowski.

CONSULTA DE 11 Á 1 Pasatje Franquet, Pral.
TORTOSA

Drogueria Perfumeria

ULTRAMARINS COMESTIBLES Y COLMADO

Vda. de F. Canivell y Sala

Angel, 6 y 8.—TORTOSA

Complert surtit en

Pastes pera sopa llegitimes de Mallorca.
Conserves de totes classes
Abadeijo 1.ª, coa foradada
Mantegues
Formatjes
Embutits
Fiambres

Sucres
Cafés
Cacaos
Thés
Chocolates
Bombons
Galletes y biscuits
Aixarops y horchates

Articles fotogrífichs
Productes químichs
Aigües minerals
Específichs nacionals y estrangers
Colors y barnisos
Broches y pinsells
Barnis mineral

Carburo de calci
Petróleo refinat
Esplosius, meches y perdignons
Abonos
Sofres
Sulfat de coure
Llavós

Vins de taula, generosos y champanys

Licors del pays y extrangers